

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Exemplum relationis a sancta Synodo missae (piissimis imperatoribus) per
Iuuenalem, Firmum, Flauianum, Arcadium, Theodotum, Acacium,
Euoptium episcopos, & Philippum presbyterum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Exemplum relationis a sancta Synodo missæ (piissimis imperatoribus) per Iuuenalem, Firmum, Flauianum, Arcadium, Theodotum, Acacium, Euoptimum episcopos, & Philippum presbyterum.

Piissimis & Deo dilectissimis, Christumque diligentibus imperatoribus Theodosio & Valentiano, victoribus, triumphatoribus, semper Augustis, sancta Synodus, quæ per Dei gratiam, vestraeque maiestatis sanctionem in Ephesiorum metropoli congregata est.

OMNIA quidem, Christianissimi imperatores, maiestatis vestrae studia & laude digna sunt, & magnum quoque erga pietatem zelum ostendunt: quare omnes communiter, & singuli priuatim Christo Domino pro imperii vestri perpetuitate preces offerimus, obsecrantes, ut Christianissimum vestrum fastigium in perpetuum orbi tueatur incolume. Quoniam vero pietas vestra nunc etiam nostra supplicatione inflexa, per Ioannem magnificissimum præclarissimumque comitem hortata est, ut ecumenica Synodus ex piissimis episcopis quos approbauerit, ad vestram maiestatem mittat, qui vniuersum rerum nostrarum statutum coram exponant; propterea necessario gratis vestrae maiestati actis, Arcadium, Iuuenalem, Flauianum, Firmum, Theodo-

Ανέγεραφ^Ω αὐτοφοράς παρὰ τῆς ΑΝΝΟΥ
ἀγίας σωόσου διὰ Ιουβεναλίου,
Φίρμου, Φλαυιανοῦ, Αρκαδίου, Θεοδότου, Ακακίου,
Ευοπίου, Επισκόπων, καὶ Φιλίππου πρεσβυτέρου.

Τοῖς διστησάστοις καὶ θεοφιλεστοῖς καὶ φιλοχείστοις βασιλεύσι, Θεοδόσιῳ καὶ Οὐαλεντίνῳ, νικηταῖς, Θρησκούχοις, ἀειαγούσοις, ή ἀγία σωόσος, ή καὶ θεὸς χάρεν, καὶ διαστομα τῆς ὑμετέρου κράτους, εἰ τῇ Εφεσίων μηδέπολει συγκροτεῖσθαι.

PΙΑΝΤΑ μὴ τὰ τῆς ὑμετέρας βασιλείας ἐπανεῖτε, καὶ πολὺ^Ω τῷ διστησάστοις Επισκόπῳ μήδρᾳ ζῆλον, φιλόχεισοι βασιλεῖς καὶ διὰ τὴν ποιητὴν ἀπαντεῖτε, καὶ οἴτια ἔκαστος ταξ ὑπὲρ τὸν αἰωνίον ὑμᾶς κράτους τερασθαῖς τῷ διεσπότη Χριστῷ αναπέμπομεν, φιλοχεισταῖς τῷ οἰκουμένῃ σταύρῳ καὶ φιλόχεισον ὑμᾶς αγούμενοι κορυφώσι. ὅπερ δὲ καὶ νῦν τὰς ὑμετέρας Επικαμφδεῖσα δεῖστον ή ὑμετέρες διστησάστοις τρεπελόσατο διὰ τὴν μεγαλοπρεπεσάστον καὶ συδεξόπατον κόρυτος Ιωαννοῦ, ἔξαποτελαῖ καὶ οἰκουμενικῶν σωόσον οἷς αὐτοκυρίας θεοφιλεστοῖς Επισκόποις τερεῖται τὸν ὑμέτερον κράτος, καὶ αὐτοτερεστοποιος αναδιδάξει παντεῖτε καθ' ἡμᾶς, ανακαίως διχειρίσοστες τὴν φιλοχείσαν ὑμᾶς βασιλείαν, ἔξελεξαμέθα τὸν ἀγιωτάτοις καὶ θεο-

φιλεστοῖς Επισκόποις, Αρκάδιον, Ιουβεναλίου, Φλαυιανόν, Φίρμον, Θεό-

P. I.

ANNO CHRISTI 431.
 Φίλιππο^① πρεσβύτερο^② Ράμης,
 θέμοντα ^③ τὸν τὸν ἀνωτέρου καὶ
 θεοφιλεστέρου Ἐπισκόπου τῆς Δοτο-
 σολικῆς καθεδρᾶς τὸν τὸν μεγάλον
 Ράμην Κελεσίνου καὶ διὰ τούτων
 τῷ γεννημάτων αὐτοσίγχρῳ αὐ-
 τὸν τὴν ὑμετέρᾳ γαλιωότητα, * ἀ-
 μβριας ἀξιοῦτες βλέψιματος τε αὐ-
 τὸν καὶ ἀκοῖς πυχῆν. εἰδότες δὲ τὰ
 φιλόχεισον υἱόν καὶ θεὸν αὐτακε-
 μόνια ψυχὴν τοῦ πολλοῦ πιουν-
 μόνια δεσποτῶν ^④ ὑπημαχοῦ-
 τα καὶ τῷ οὐρανῷ ὑμᾶς Χεισόν, καὶ
 τὸν * αὐτὸν ἵερες διὰ πατέρων ιμάν,
 διὰ τὸν αὐτὸν ἐρημόρο^⑤. ὁ υἱὸς
 ἀκούων, ἐμοὶ αἰκόνι, καὶ ὁ ὑμᾶς
 δερόμρο^⑥, ἐμὲ δίκην· διέρροδ-
 μόν καὶ τὸν τοῦ ἄντελυπτήμα
 αὐτοσίγχρα τῷ γεννημάτω μείζον.
 ἡμέτερον ἐκ ἄλλου τενὸς χάρεντι
 Εφεσίων κατειληφότες, οὐ τοῦ τῆς
 πίστεως διασκέψασθαι, καὶ τὸ ὑμέ-
 τερο^⑦ θεοῦτες διαπομα, ἐπειδήπ
 τον ταύτης ἀκίνητον ἔξαιρεν^⑧ γα-
 λιώτερο^⑨ μιαρά τῷ Νεσοφέον ἐπέ-
 ειχε δόγματα, ἐπότις βουλίων πε-
 ει^⑩ τούτων αὐτοσίγχρα, μηδε^⑪ ἀξιο-
 δεκτήτων ἡμέραν τὸν ὄστρατον αὐ-
 θομίας, καὶ ^⑫ συντερέσθοντα τὰς
 ἐκκλησίας τοῖς οἰκείοις δόγμασι Νε-
 σοφέον^⑬ αὐτοσιαλεστέρωμοι. Ἐπειδὲ
 τὸν σωματότος οὗτος πονηρὸς κατε-
 χόμρος ἀπαντάν ἐκ ιερού λεπτοῦ, Κε-
 τασσετος τὸν αὐτὸν ἐγέραφως ἐκ-
 πειθατα τοῦ τῆς ἐνομιστοσεως τῆς
 διασπόντου Χεισοῦ ἀσεβῆ δόγματα,
 αὐτά τε ἐκεῖνα αἰενεματίστεροι, καὶ
^⑭ τούτων πατέρα πάντη τὸν Ἐπισκόποντος ἀξίας * ἀλλοτερώσαντο. Διλ-
 ὁ τῆς Αὐλοχέων Ιωάννης μηδὲ τινὰ εἰκόνην διέτεσσεν τῆς ἐνδίσιος αὐ-

Eeeee iii

774 CÆLESTINVS CONCILIVM THEODOSIVS IMP. VALENTIN.

post præfinitum tempus elapsio
vix comparens, quasi nostrum,
quem pro fidei defensione suscep-
peramus, zelum vlturus, collec-
tis, sibique adiunctis triginta
paulo plus; quorum alii Cælestia-
ni, alii iam dudum fuerant depo-
siti; contra præsides nostros, or-
thodoxæq; fidei æmulatores Cy-
rillum sacratissimum Deoque di-
lectissimum ecclesiæ Alexandrinæ
archiepiscopum, sanctissimumq;
& piissimum coepiscopum nostrum
Memnonem inuectus est; illosque
neque apud ipsum accusatos, neq;
secundum canonicum ordinem
in ius vocatos, depositionis con-
tumelia affecit; & quasi sancta &
œcumenia Synodus in hac ini-
quitate, qua contra ipsos usus est,
ei communicasset, ita pias, Deo-
que dilectas vestras aures præoc-
cupauit ac circumuenit. Sancta
proinde & œcumenia Synodus,
cuius confessui adest & Cælesti-
nus sanctissimus piissimusque ma-
gnæ vestrae Romæ archiepisco-
pus, & vniuersa occidentalis Sy-
nodus, per sanctissimos episcopos
quos ad nos ipsa misit, totaque
Africa & Illyricum, legitime mo-
ta, ipsum apostatici conciliabuli
auctorem Ioannem (Antiochenum,) & reliquos qui cum eo
sunt, ab omni ecclesiastica com-
munione alienos esse censuit, om-
nemque sacerdotalem functio-
nem ipsis ademit, & omnia quæ
contra leges moliti fuerant, euer-
tit. Et commentarios quidem ea-
rum rerum quæ ipsorum causa
gestæ sunt, iam ante ad celstudi-
num vestram misimus: nunc ve-
ro per has literas, piissimosque e-
piscopos legatos nostros, porre-
tar, καὶ διὰ τὸ διποσταλέντων θεοφιλέστων ἐπισκόπων, μακρὰς ταῖς

διοικίας μόλις φθάσαις ἡμέραις, ὥσ-
τη ἀριστόληματος ἡμας ἦτορ τῷ υπὲρ
τῆς πίστεως ζηλῷ, τελεκοντα μικρῷ
πλέον τελείωτὸν σωτηρίας ὄντος
μήνι Κελεστίνοι, δὲ κατηρρύψοις
τοῦ πολλοῦ ἐπίγχανον· καὶ τὸν αὐτὸν
τὸν ἡμετέρου ἐχώρησε τοφέδρων ἡ
τῶν ζηλωτας τῆς ὁρθοδοξίας, τὸν τε
ἀγιάταντον καὶ θεοφιλέστων δεχεπί-
σκοπον τῆς Αλεξανδρείας Κύελλον,
καὶ τὸν αγιάταντον καὶ θεοφιλέστων
* ἐπισκόπον ἡμέρην Μέμινον, οὔτε κα-
τηρρύψεντας παρ' αὐτῷ, οὔτε τοφε-
κλιπέντας καὶ τὸν τὸν κανόνων ακο-
λουθίαν, τὴν τῆς κατηρρέσεως τοφέ-
δραντον οὐτε· καὶ ὡς κοινωνούσις
αὐτῷ τῆς ἀγίας ἡ σικουμδυκῆς σωό-
δου εἰς τὸν κατ' αὐτὸν ἀδικεῖν, οὐ-
πο ταῦς διπεζεῖς ὑμέρην καὶ θεοφιλέστ-
ων σωτηρίαν ἀκοαέ· οὐ μὲν οὐδὲ ἀγία
ἡ σικουμδυκῆς σωόδος, η σωτερίδης
καὶ ὡς μεγάλης * ἡμέρην Ρώμην ἀ-
γάπατος καὶ θεοφιλέστων δεχε-
πίσκοπος Κελεστίνοι, καὶ ἀποιη ἡ
διπεζη σωόδος, διὰ τὸν * παρ' αὐ-
τῷ τῆς ἀπεσελμένων τοφέδρας ἡμέρας ἀγίω-
τά των ἐπισκόπων, σωτερίδει δὲ καὶ
η Αφεικὴ πᾶσα καὶ τὸ Ιλιουελόν,
κανονιῶς κινητοῖσα, αὐτὸν τὸ
ἐξαρχον τὸ διποσταλέας σωτερίου
Ιωαννεῖ, καὶ τὸν οὐκ αὐτῷ, πάσους *
ἐπικληπιαστῆς κοινωνίας διλογείοις
εἶναι ἐδημάρτυρε· πᾶσαν δὲ αὐτὸν
ιερείαντιν τοφέδραν σιέργαδην, ανα-
ρέψασα καὶ τὸ τὸ διποσταλέντων θεοφι-
λέστων οὐδόμην. καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῖς
ποφεζημένων τὸν μικρόν την ὑμε-
τέρην τοφέδραν ἀπεσείλαμεν κορυφῇ·
τυνι δὲ διὰ τε τούτων τὸν γεραμμα-
των, καὶ διὰ τὸ διποσταλέντων θεοφιλέστων ἐπισκόπων, μακρὰς ταῖς

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO CHRISTI 431. Χεροὶ τῷ διστέλευτῷ ἡμέρᾳ πάσχα γενέτων, δεόρδυοι τέ μὲν καὶ σωτηρ-

παγίων χειρούτας καὶ τῷ αἵρετον καὶ θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Κυριλλοῦ καὶ Μέμνονος^Θ, οὐδεμίδιον ἐπὶ τῷ κανόνων ἴσχου ἔχοντα, πάντη δραγεῖν· ὥστε μὴ ἀκέφαλον ἡμέρᾳ ὑπάρ-

χεῖν τὸν σωτόδον, μηδὲ ἀφορίτα πέντε ἡμέρας περὶ τὸν ἄπαντας τῆς οἰκουμένης τὸ Χεισόν ιερεῖς ἀδιαλείπτως ὅπῃ τοῖς ωραῖοῖς^{*} σωτείρεοις· ἀλλὰ^{**} τυχόντας τῷ αἴτησιν, παὶ σωτήτες δίχας[†] μὲν τῷ σὺ τῇ οἰκουμένῃ ἐκκλησιῶν αἰτημένην τῷ διεστότι Χεισῷ, ὑπὲρ τοῦ διαίων^Θ ἡμῖν χειρισθεῖσαν τὸ φιλόχειρον ὑμέρᾳ κεράτος· ἢ γὰρ κατ' αὐτὸν γενορθήσιν συκοφαντία παρὰ τε Ιωάννου τῆς Αντιοχίας, καὶ τῷ σωτάρῳ, εἰς ἄπαντας ἡμέρας βλέπετε[‡]

^{*} παντοῖς^{*} ὁμοτόσιοις ὄντας τοῖς μηνιμονιδεῖσιν, καὶ σωτερευτόντας αὐτοῖς, διὰ τὸ καὶ πᾶσαι τὸν διάλεκτον σωτόδον μηδηποτὲν αὐτοῖς τὸν ὄρθιον καὶ ἀδιά-

^{* διώντες} Βλητον τίστιν, καὶ ἡμέρας^{*} διὰ ἐαντὸν[‡] αἰτητούσιν^{**} τούτου τούτου πληροφοριζόντας, καὶ[†] ἐγγράφως ὅπῃ ψωστημάτων ρῆξα φωναῖς, ὅπῃ εἰσὶν ὄρθοδοξοί, καὶ τὸν τῷ αἵρετον ἡμέρᾳ πατέρων ἔχοντο γνώμην[‡] τοῖς ἐκκλησίας τῆς διοσκολίης καὶ καθολικῆς δόγματα. Διόμετα τοῖναι τῇ ὑμετέρᾳ κεράτοις, λύσατε καὶ ἡμέρας^{*} αὐτὸν τῷ δεορδωμένῳ. σωτερεύεινθα γὰρ τοῖς δεορδυοῖς, ὡς ἀδελφοῖς καὶ ωραῖοῖς τῆς αἵρετος ἡμέρᾳ σωτόδον.

ctis manibus pietatis vestræ genua attingimus, supplicantes, ut ea quæ per subreptionem contra Cyrillum & Memnonem sanctos Deoque dilectissimos episcopos acta sunt, cum nullam ex sacris Canonibus vim obtineant, omnino ut nulla & irrita habeantur, ne sancta nostra Synodus suo destituantur capite, nosque & vniuersi terrarum orbis sacerdotes intolerabili continuoque luctu præsidum causa conteramur: quin potius voti compotes effetti, solitas cum omnibus ubique ecclesiis preces pro perpetua pii imperii vestri stabilitate ad Christum Dominum fundamus: quandoquidem calumnia, quam Ioannes Antiochenus, ipsiusque scriptores illis struxerunt, ad nos omnes spectat, qui eamdem cum prædictis fidem habemus & profitemur, iisdemque in sacerdotali ministerio communicamus. Nam & vniuersa occidentalium Synodus recte inculpataque illorum fidei testimonium dat, & nosipsi quoque plene hac de re edociti, etiam scripto in commentariis pronuntiaimus eos esse orthodoxos, sanctorumque patrum nostrorum sententiam lectari circa apostolicæ catholicæque ecclesiæ dogmata. Rogamus proinde manifestatem vestram, ut & nos quoque (omnes enim vincit, utpote fratribus, sanctaque Synodi præsidibus, colligati sumus) a vinculis absoluat.